

SERENISSIME PRINCEPS.

*L*psa heroi vultûs Tui, quâ infimos quosque, pro innata magnitudini Tuæ Comitæ, dignari soles, Serenitas sperare me jubet, Te animo haudquaquam averso suscepturum qualescunque has, quas Serenissimo nomini Tuo inscribi passus es, paginas. Tametsi enim hæ nec laureatos sudores Tuos, quos in trium Maximorum Cæsarum, totiusque Christianæ Reipublicæ, ac Orthodoxæ præsertim Religionis obsequium amplissimo semper fructu impendisti, commendant; neque magnificas illas clarissimâsque, quas de tot hostibus secundo semper Marte retulisti, victorias memorant; nec triumphos immortalibus æternitatis fastis inscribendos recensent; nec denique Trophæum ullum Serenissimo nomini Tuo, per omnes latè terrarum omnium fines secundissimis ubique famæ præconiis celebrato, erectum continent; non ideò tamen omni penitus favore Tuo indignas comperies. Ejus siquidem Ordinis Relationem Historicam complectuntur, cui inseri non nisi heroës stirpe pariter & famâ gestisque inelytos fas est; & cujus Tu quoque pars & pretiosa & Illustris & Magna es. Utpote qui dudum ob immortalia decora in

❁❁ (o) ❁❁

Sodalitium istud Clarissimorum heroum adlectus, dubium æquis rerum Tuarum arbitris reliquisti: plûsne Ille Tibi honoris decorisque contulerit, an Tu Illi splendoris.

Et verò peculiari quodam providentis omnia Numinis Consilio factum existimo, ut Tu præcipuè, Princeps Serenissime, in Augustum hoc Nobilissimorum Aurei Velleris Equitum Collegium adlegereris, atque ille Torques, quem & igniarii silices, & calybes excussorii, & emicantes inde flammæ (genuina heroæ mentis sese identidem ad facta grandia excitantis symbola) pulchro nexu distinguunt, heroo Tuo in pectore effulgeret. Tu siquidem vel ex hoc etiam ipso Torquis hujus flammæ & ignem referentis indicio, atque ex insignibus, quibus barbaros domuisti, claudibus, jam inde à primis accrescentis feralis illius Ottomanicæ Lunæ initiis cœlitus fuisse destinatus videri potes, qui immania ejus cornua frangeres, splendorémque universo Christiano Orbi invisum emicantiori armorum Tuorum virtutisque bellicæ fulgore retunderes. Ac proinde ad Te celebrem illam Astolgandi Vatis Colchici prædictionem magnopere respexisse non ex vano conjicimus, qua quondam Joanni Nivernensium Duci Philippi Boni, sodalitiî hujus institutoris, parenti inter Turcas captivo vates hic (si Albino, Charioni & Lazzio credimus) Principem olim aliquem, qui Ignem gestâset in pectore, Turcarum Imperium subversurum, prædixerat. Et sanè vaticinium istud magna jam ex parte Virtute Tuâ completum læti omnes gratulantesque conspiciamus; dum feroci barbarorum tyrannidi, quæ & Hungariæ & Germaniæ & Italiæ, & Christianitati universæ extremum ferox minabatur exitium, non modò, ut ne ultrà progredereetur, obstitisti fortissimè; sed & hostem hunc omni armorum apparatu instructissimum, viris & viribus præpotentem, victoriis alibi relatis tumidum, ac immenso, eodémque florentissimo, ducentorum atque amplius millium exercitu suâ quidem opinione invictum & patenti in campo semel ac iterum aggressus superâsti feliciter, & muuitissimis castris validissimisque mœnibus abditum non sine maxima suorum clade exturbâsti. Longum ac supervacaneum foret pal-

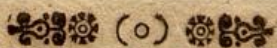
mas

mas omnes, quas universus Orbis incredibili Christianæ religionis commodo retulisse Te de hoste hoc prædicat, singillatim referre. Insignis ad Zentam victoria Tuo ductu relata, quantum Christianæ rei compendium attulit! quantum & tumoris, & virium Musulmannis ademit! quàm subito barbaros animos ad mitiora pacis consilia flexit! quàm Augustissimæ rursus Domui Austriacæ, non sine acerbissimo sensu, restituere Hungariam ferè omnem Daciàmque compulsi sunt. Atque cum subinde, recrudescente ex erepta sibi tam opima præda dolore, non expectato induciarum fine, immensis iterum exercitibus inundarent Sclavoniam, quid? an non Eundem adhuc Eugenium Cæsareis præesse exercitibus ad Petrovaradinum triginta millibus suorum cæsis, cæteris omnibus in fugam datis experti sunt? Temeswarinum deinde, firmissimum illud mediis in paludibus Ottomannicæ Portæ præsidium quàm felicitate post minimè longam obsidionem receptum? Ad Taurunum denique alteram nostri sæculi Trojam, quàm incredibilia invictæ Fortitudinis Tuæ documenta dedisti! dum obsideres simul & obsidereris ab hostibus; indeque frontem obsessis è mœnibus: tergum inde è barbarorum obsidentium castris: rursumque latera ex hostilium navigiorum classe geminâ, nusquam intermissâ fulmantium tormentorum procellâ, impetere-tur is, cui præeras, exercitus CÆSARIS: cui sic undique ab hostibus clauso ne evadendi quidem, nedum vincendi, esse spes poterat, nisi Tu adfuisses. At verò Te Duce non sperata duntaxat, sed & obtenta est salus, & discussum periculum, & cæsis profligatisque tot hostium millibus, in effusam fugam immensus ille Christiani nominis terror præcipiti rerum suarum desperatione abactus est; ceciditque unâ ingens illud barbaræ spei columen, & Ottomannicæ Portæ Clavis Taurunum.

Nec jam longè ab ipso hoc Portæ limine victrices hodie per Te Aquilæ clangunt; quando omnem, cis Alutam flumen, Valachiam; & Temesvariensem Banatum omnem; & universum Belgradense ac Semendriense gubernium; & Bosniæ ripensis tractum non modicum, hostis ultrò victrici per Te CÆSARIS Fortu-

na, Romanaeque Religionis Sanctitati subjecit. Adeò ut totis his tribus, quibus nobilissimus hic Aurei Velleris Ordo stat, seculis neminem unum Christianum heroem reperiamus, quo Duce aut clades plures simul ac graviores jurato huic Christiani nominis hosti illatae sint; aut ampliora his barbaris, in quos praesertim hic Ordo est conditus, terrarum fertilissimarum spatia sint adempta.

Ac proinde mirari non debes, quod Tibi potissimum, quem (ut cetera incomparabilis Virtutis Tuæ prodigia, quibus & Hannibales & Scipiones Tuæ equas, venerabundo silentio admirans praeteream) ob hanc ipsam immortalium gestorum amplitudinem de Augustissimo CÆSARE, de communi Republica, de totius Christianitatis salute, deque Ecclesiae Orthodoxae, quam praeprimis Nobilissimum hoc Equitum Sodalitium respicit, exaltatione tam magnificè esse meritum noveram, consecrandam compendiarium hanc Amplissimi hujus Ordinis Historicam Relationem existimarem: utpote cui ex ipso hoc Serenissimi nominis Tui splendore lucis praeterea plurimum accessurum sciebam. Et verò tempus ipsum monebat, ut hoc Tibi argumentum potius, quàm aliud quodvis deferrem. Cum enim tertium ab instituto Clarissimo hoc Ordine seculum uno duntaxat à meta anno nunc absit; equum erat populo secularia tam illustris institutionis solemnia spectaturo hac qualicunque Amplissimi Ordinis explanatione tantisper antè, ad parem instituto tam nobili existimationem admirationemque concipiendam, praere. Quod dum sequentibus paginis praestare connitor, me simul meamque Philosophiam vitamque omnem & studia infimis Serenissimæ Celsitudinis Tuæ obsequiis submississimè extremae venerationis contestatione aeternum dedico consecroque

**SERENISSIMÆ
CELSITUDINIS TUÆ**

Devotissimus aeternum Client

Paulus Antonius Gundl.